

Duitsland en Italië) nauw gecoördineerd moesten worden en zulks op alle gebieden: oorlogsproductie, transport, strategische plannen, opdrachten aan de bevelhebbers. Ter verwezenlijking van die coördinatie werd een nieuw, in Washington gevestigd lichaam in het leven geroepen, de *Combined Chiefs of Staff*, bestaande uit de stafchefs van het Amerikaanse leger en de Amerikaanse legerluchtmacht, de opperbevelhebber van de Amerikaanse vloot en zijn stafchef (èn van juli '42 af Roosevelt's persoonlijke vertegenwoordiger, *Admiral* William D. Leahy) en drie vertegenwoordigers van de Britse *Chiefs of Staff*. Deze *Combined Chiefs of Staff* zouden, door een eigen bureau bijgestaan, alle beslissingen nemen die voor de oorlogvoering noodzakelijk waren, zulks volgens directieven van Roosevelt en Churchill; zouden zij geen eenstemmigheid bereiken, dan zou de betrokken zaak aan de Amerikaanse president en de Britse *Prime Minister* voorgelegd moeten worden. Nog voordat die *Combined Chiefs of Staff* formeel waren opgericht, stelde de chef van de Amerikaanse legerstaf, Marshall, eind december aan Roosevelt en Churchill voor, in het gehele *Nanjo*-gebied de nieuwe bondgenootschappelijke bevelsorganisatie op te richten waarover wij in dit hoofdstuk al schreven: *Abda-Command* – wij komen er in het volgende hoofdstuk op terug.

Hier willen wij vermelden dat eerder in december, nl. op de 18de, in Singapore op initiatief van Roosevelt een nieuw Amerikaans-Brits-Nederlands-Australische conferentie was gehouden. Er werd daar besloten, er in Londen en Washington op aan te dringen, zo spoedig mogelijk belangrijke versterkingen naar Malakka te zenden (wij herinneren er aan dat de Britse *Chiefs of Staff* op 1 januari opdracht gaven, o.a. vier infanterie-divisies naar Birma en Nederlands-Indië te doen vertrekken), en voorts werd het als wenselijk gezien dat, met *Rear-Admiral* Glassford's uit de Philippijnen afkomstig Amerikaans eskader als kern, een groter bondgenootschappelijk eskader, een *Combined Striking Force*, zou worden gevormd; de deelnemers aan de conferentie te Singapore zagen het als wenselijk dat die *Combined Striking Force* ver benoorden de Javazee zou gaan opereren teneinde de Japanners te beletten in de wateren van de Indische archipel door te dringen.

Dat laatste was geheel conform de inzichten van admiraal Helfrich, maar het plan werd niet verwezenlijkt: Brooke-Popham en de Britse vlootvoogd in Singapore, Layton, stonden gedecideerd op het standpunt dat de beschikbare Britse en Nederlandse bovenwaterenheden eerst de transporten naar Singapore moesten beschermen zodat er, wat hun betrof, van een ver benoorden de Javazee opererende *Combined Striking Force* vele weken lang geen sprake zou zijn. Erger voor Helfrich was dat de